

Phần 11

Chương 25

Cuộc Sống Yêu Phi Bướm Trại Xanh Mùa H

Cuộc sống là một chuỗi yêu thương?

Cuộc sống là thế, yêu phi là một bướm trại xanh mùa hè. Có lúc mưa, có lúc nắng, lúc giông, lúc bão, lúc bình yên, lúc gào thét... Thế nhưng quy luật thiên nhiên vẫn thế: Sau cơn mưa trời lại sáng, sau cơn bão là cơn gió nhẹ lịnlịnlệch kinh hãi cả đêm qua.

Có ai đó nói rằng: “Nếu một ngày ichin cho mình một con người thật đẹp, có nghĩa là người đó bỏ lại khi cuộc chiến-trò chơi CUỘC SỐNG.”

Tu Anh cũng đang học trò chơi đó, nhưng dường như nó đã quá khắc nghiệt với cô rồi. Cuộc sống sao ch toàn chuỗi ngày nítipau chuỗi.

Cô cảm thấy một chút sợ hãi cùng. Rồi khi mệt mỏi, cô thấy những giọt nước mắt rơi trên cây ven đường. Một chút khinh mùi soa trên tinh mang mùi hương thoang thoảng hiên ra, Hương thơm nồng nực, vtn cảm thấy trên gương mặt cô một cách nồng nàn. Mỗi lần lúc này, cô cảm thấy là mình đang khóc. Nhưng giọt nước mắt vô thức của nhau rồi đã, cũng rơi xuống cảm thấy khô cằn, vậy mà rồi nó cũng trào ra như nước.

Nếu một tuần rồi vì anh, trái tim này cũng thu về anh. Đây là sự thật không thể chối cãi. Vậy mà cô vẫn dặt dẹo suốt ngày đêm kiếm cho con tim gào thét. Nhưng cô đã quên rồi, đã chai sạn rồi. Yêu thương nào cũng chỉ còn cảm nhận của anh, thậm chí vì anh cảm thấy nên như thế này.

Hương thơm lòng nhìn gương mặt tiu tụy thắm mơn cộm của Tu Anh, ánh mắt chột chột. Một lần nữa, anh lại nhìn sau người đàn ông đó, rồi chinchin t t c. Giỏi thì anh đã hiểu, tình cảm là thế khó nắm bắt, mà sự sâu sắc của người ta lòng người mà ra.

Sau khi nhìn cô bị liệt vì V Uy vì bị dưng tan nát, anh mới thì phàn nàn nhõm. Nhưng vậy là cách tốt nhất cho cô, V Uy, Thúc Quyên và cả anh nữa. Có lẽ, sự phản ứng của anh là như vậy.

- Tu Anh, hãy quên hết đi. Hãy coi tất cả những mệt mỏi của anh. Đây, mình sẽ bỏ về, không cần chú ý đến anh nữa.

- Anh, mình không xin gì của anh. - Cô cảm thấy mình mệt mỏi, nói trong buồn rầu.

- Mình không quan tâm. - Anh n m ch t l y bàn tay cô, gi ng nói ch c n ch kh ng nh. - Ch c n c u bên mình và s ng vui v , nh ng th còn l i u không quan tr ng.

Tu Anh im l ng. Lòng bao dung c a anh khi n cô ch nh lòng, cô khôngmu n n ân tình c a anh, nh ng c ng ch ng còn s c t ch i. Gi ây, cô ch mu n im l ng, mu n bình yên dù ch trong thoáng ch c.

- Mình mu n v nhà.

- c, i c u kh e h n mình s a c u v . Gi v b nh vi n nhé, m i ng i r t lo cho c u y. - H i ng ôn t n khuyên nh .

Ngh ng ng m t m t m i và bu n r u c a ba, mái tóc trên u ông ã b c i không ít, Tu Anh ng m ngùi g t u và theo H i ng v b nh vi n.

V a b c chân vào c a phòng, Th c Quyên ã nhào t i ôm ch m l y Tu Anh, ôi m t cô ã ngân ng n n c.

- Tu , c u th t h quá. Có bi t mình lo cho c u th nào không?

- Xin l i, Quyên.

Tu Anh a tay vu t nh l ng Th c Quyên, c m ng nói. ng th i cô c g ng né tránh ánh nhìn c a V Uy. Cô s không anh vì hai t “trách nhi m” n ng n y mà t n th ng tình c m c a Quyên.

- c r i. Quyên à, con mau cho nó ngh ng i i. - Ph m Tùng lên ti ng.

S lo âu v n còn v ng l i trên g ng m t nhu m m i m t c a ông. Tu Anh nhìn ba mình mà c m th y th t có l i, ông ã v t v chuy n công vi c, còn t n công s c lo l ng cho cô n a.

- Ba, con không sao r i. Ba ng vì con mà nh h ng t i công vi c.

- Con nói gì th ? i v i ba, con là quan tr ng nh t.

Ông l i g n và xoa u cô nh a tr , r i ôm cô vào lòng nh th còn bé b ng l m. Ngoài V Uy ra, vòng tay c a ba khi n cô c m th y áy lòng l ng i trong giây lát.

V Uy, sao anh v n nhìn cô nh th ? Ch ng ph i ã k t thúc r i sao, cô ã gi i thoát cho anh kh i hai t “trách nhi m” r i còn gì.

Lòng ng i th t ph c t p.

Anh nhìn cô mà con tim không ng ng nh c nh i. “Em nói hãy quên t t c , em nói th t d dàng, còn v i tôi thì khó kh n ch ng nào. Mu n quên nh ng gì ã ghi d u trong i âu d n th , nh t là khi tôi ã trót t tên em cho nh ng c m xúc không tên.”

B ng ti ng chuông i n tho i c a Th c Quyên vang lên c t ngang t ng dòng suy ngh c a m i ng i. M màn hình lên cô th y bà Th c Nhan g i li n v i vàng b t máy.

Quyên giận bà nên tâm tính dần thu dần, ngày thì vắng trong sáng. Sau khi ông mất, chắc chắn hình ảnh của anh vẫn hiện rõ trong tâm trí cô.

Ông đã nhắm mắt nhìn Vũ Uy, cánh tay run rẩy hướng về phía anh để nắm lấy cô. Anh không trung. Anh hiểu ý bên nắm lấy tay ông, thì phải nói.

- Chú Hào, con đây.

Nắm chặt lấy bàn tay của Vũ Uy và siết mạnh, ánh mắt ông như có thể nhìn thấu vào lòng cô.

- Uy, ta chỉ mong con sống lâu. Nhưng nếu con gái này, con hãy hứa với ta sẽ chăm sóc cho nó khi ta qua đời, có được không?

- Vâng, chú yên tâm, con sẽ chăm sóc cho Quyên. - Anh đừng trách tôi trăn trăn ông.

- Còn mặt mũi của ta, ta hy vọng ngày cuối đời có thể thấy con và Quyên nên về nên chăng. Nhưng làm cha nhớ rằng ta rất buồn thấy con gái mình trong bệnh viện cô dâu và mất đi như vậy. Con có thể giúp ta hoàn thành tâm nguyện này không?

Vũ Uy gật đầu.

Kết hôn?

Một tuần trước, có lẽ anh đã không do dự mà nhận lời ngay. Tình hình của cô này, làm sao anh có thể? Con tim anh đã thuộc về người con gái khác. Tình yêu của anh chỉ dành cho một người duy nhất, không thể san sẻ cho người khác. Không thể chia sẻ cho bất cứ ai. Có đôi lúc anh cảm thấy mệt mỏi, nhưng anh vẫn cố gắng để mình hạnh phúc. Anh có lỗi vì Quyên vì đã nghe lời người bạn thân, nhưng càng nghĩ thì càng thấy hối hận khi chung sống với cô mà lâm vào cảnh "ngàn vàng đổi lấy", như thế này hay hơn cho cô. Anh tuy thế nhưng không thể làm được điều này.

Biết làm sao lúc khi thì đã thay đổi như trên đời chính là tình cảm con người. Tình yêu rất dễ biến đổi, chỉ khi gặp được người, ta mới phát hiện bản thân mình đã từng ngỡ ngàng vì biết bao.

Sau đó của Vũ Uy khi nhận gia đình hạnh phúc không hề biết gì, như là một người con gái. Cô cũng nghĩ anh sẽ tốt nhưng không suy nghĩ. Vì sao... Có phải người đàn ông đã thoát và mình mãi mãi luôn bên cô đây không? Thì sao anh đã thay đổi rồi sao? Không còn cần cô nữa sao? Thì Quyên ngỡ ngàng nhìn dáng vẻ khác của Vũ Uy mà trong lòng tràn ngập sự thất vọng và thất vọng. Nhưng đây là tâm nguyện của ba cô, cô muốn ông được ra đi trong thanh thản và mãn nguyện. Bất giác, cô nhìn anh với đôi mắt ngơ ngác mà cô không thể.

- Uy, xin anh...

- Uy, con mau nghĩ về ông đi. - Bà Thị Nhân sững sờ đứng đó.

V Uy th t s b r i vào hoàn c nh ti n thoái l ng nan, anh không có nh n tâm th ng th n ch i t , nh ng trái tim l n l ng tri l i không cho phép anh nh n l i.

- Ta bi t con còn nhi u chuy n ph i lo ngh , nh ng hai a ã qua l ikhá lâu r i, không ph i c ng nên tính n chuy n hôn nhân sao? - Hào c ng V Uy còn n o là vì liên quan n công vi c nên v n c g ng thuy t ph c.

- Con...

Trong lòng V Uy không ng ng u tranh, ch a bao gi anh b d n ép vào th bí nh v y, i u v i nh ng lão cáo già trên th ng tr ng còn d ch u h n g p tr m l n. Th nh ng, anh không th d i mình g t ng i. Tr c gi V Uy luôn s ng th t v i chính b n thân và c m xúc c a mình, yêu h n h t s c rõ ràng. Anh yêu Tu Anh, nên không th k t hôn v i Th c Quyên. H n n a, l ng tâm anh không cho phép d i g t m t ng i s p s a lia i.

V Uy nhú ch t u lông mày, anh hít m t h i th t sâu nh nói l i xin l i, th nh ng ch a k p th t ra thành ti ng thì c n b nh c a ông Hào l i t ng t tái phát. C ng i ông co rúm l i ch ng tr i c n au, g ng m t h c hác không còn chút sinh khí. Th nh ng ôi bàn tay ông v n gi ch t l y anh không buông, ánh m t van l n c u kh n nhìn anh, c b t rat ng ti ng n ng nh c.

- Xin con.. ta xin con hãy ng ý v i ta...

- Ba! Ba ng nói n a! Con i g i bác s !

Th c Quyên au n thét lên, cô nh r i i thì ã b ông Hào gi l i. Bàn tay g y gu c run r y áp tay Th c Quyên l ng vào tay V Uy, g n nh nói trong c n thoi thóp.

- Xin con...

- Con ng ý. Chúng con s k t hôn.

Th t ra câu này, lòng c a V Uy nh b m t t ng núi è n ng n m c không có cách nào vùng v y.

Xe ã d ng tr c c ng bi t th nhà Th c Quyên, th nh ng hai ng i v n ng i ó, duy trì tr ng thái im l ng n ngh t th . V Uy nhìn Th c Quyên né tránh ánh m t c a mình mà trong lòng vô cùng áy náy và khó x , anh bi t cô ang ch u m t kích r t l n. Nh ng m i chuy n x y ra quá t ng t, b n thân anh c ng không có cách nào thích ng k p th i.

- Quyên, anh có chuy n mu n nói v i em. - Anh bu n r u nhìn cô, h gi ng nói.

Dù anh ã ng ý v i ba cô s ch m sóc và k t hôn v i cô, th nh ng anh không có quy n l a d i cô. Dù bi t i u này th t tàn nh n, anh v n ph i cho cô bi t t t c . B i vì hôn nhân là không có ch cho s l a d i. M t khi anh c i cô

v làm v , anh s làm úng b n ph n c a m t ng i ch ng. Có i u, anh e r ng con tim anh mãi mãi thu c v n i khác.

- Anh không còn yêu em n a, úng không? - Th c Quyên b t ng lên ti ng. Có th th y cô ang h t s c c g ng gi cho gi ng nói bình th ng.

V Uy im l ng.

- Em có th bi t cô gái ó là ai không? - Trái tim nh ng ng p khiêu tr l i c a anh ch là s im l ng, cô hi u i u ó ng ngh a v i s th a nh n.

Anh v n im l ng.

- Là Tu , úng không? - Gi ng c a cô ã khàn i th y rõ.

Tuy Th c Quyên quay m t v h ng khác nh ng anh bi t rõ r ng cô ang khóc. i u ó khi n anh c m th y th t n ng n . Và anh c ng ch ng nói nên l i, ch có th ti p t c gi im l ng.

- T bao gi ? Th t s hai ng i b t u t bao gi ? - Th c Quyên quay ngo t sang anh v i ôi m t m ng n c nh ng ánh nhìn y ch t v n l n trách móc.

V Uy tr m ngâm m t lát, th dài m t cách nào n r i lên ti ng.

- Anh c ng không bi t t lúc nào, anh ã b cô y thu hút, n m c không còn có th c ng l i tình c m c a b n thân mình. Anh ã m t m c ch i b nó, nh ng kho nh kh c cô y tuy t v ng nh y xu ng b v c kia, anh m i nh n ra mình không mu n m t cô y. Anh... yêu Tu Anh.

D t l i, anh c m th y nh trút b c t ng á è n ng trong ng i. Tuy nhiên, Th c Quyên thì ã ch t trên tr c nh ng l i thú nh n. Ph i m t m t lúc sau, cô m i run r y c t ti ng h i.

- V y có l nào, cái thai trong b ng cô y c ng là c a anh?

- Ó là m t s c ngoài ý mu n, anh hoàn toàn không nh gì sau khi t nhr u. Tu Anh c ng l ng l ng mà i. N u nh không có v tai n n v a r i, có l c i anh không bi t mình t ng xâm ph m và có l i v i cô y.

Th c Quyên ôm m t òa khóc n c n , t i sao cô l i r i vào tình hu ng tr trêu này?

Ti ng khóc lóc ai oán, n non c a cô khi n cõi lòng V Uy tan nát, nh ng nào có cách khác ngoài vi c ph i i m t.

- Anh ã nói v i cô y ch a? - C nén s chua chát trong lòng, cô ng p ng ng t câu h i.

- Cô y nói không mu n g p l i anh, không mu n có b t c quan h gì v i anh. Cô y còn nói, gi a anh và cô y không t n t i th g i là tình yêu.

L p l i l i nói cu i cùng c a Tu Anh mà c h ng anh ng ng t. N i auc a ngày hôm y d ng nh còn nguyên v n n i ng c trái. Nó v n au

m cách âm , m t cách tê tái nh ng l i ch ng có cách nào ng ng nh nhng.V Uy b t giác nhúu mày nh kìm ch c n nh c nh i trong lòng, áy m t h n rỏ v t r n n t c a s tan nát. L n u tiên Th c Quyên nhìn th y v m t áng th ng này c a V Uy, cô th t không tránh kh i kinh ng c. Hóa ra, anh c ng có lúc y u u i th này. V y mà tr c ây, cô c ng trên i ch ng i u gì có th làm ng i àn ông này khu t ph c. Ng âu, ó là m t ng i con gái, nh ng không ph i là cô.

Th c Quyên cay ng r i n c m t.

- Em mu n yên t nh suy ngh .

R i cô v i vàng y c a xe b c ra ngoài và ch y th t nhanh kh i ó. Cô không th ch u ng cái không khí n ng n c ng nh n i au ang phát tán trong lòng thêm m t phút nào n a.

V Uy nhìn bóng dáng t t t i ch y tr n c a ng i con gái, lòng anh se l nh. Qu th t, khi ã r i vào l i tình thì ph i ch p nh n i m t v i kh au. Dù c tránh né, nh ng duyên n ph n ch ng i.

Anh lái xe r i kh i ó v i tâm tr ng x u nh t t tr c n nay, nh ng chuy n i dài c ng thêm ph i suy ngh n iên u khi n anh c n ki t h t s c l c. Th t s là quá m t m i!

B ng ti ng chuông i n tho i reo lên, là Xích Long g i n. C u ta tr c gi r t h n ch liên l c i n tho i v i anh, h n là có chuy n quan tr ng. Anh v i vàng nghe máy.

- hi n tr ng v b t cóc l n tr c tôi nh t c m t th liên quan n cô nàng c a anh nên ã g i b u ki n n nhà anh. Có i u hãy gi bình t nh nhé. Tôi s n òi n s m thôi.

V Uy ch a k p lên ti ng thì bên kia ã phóng ra m t tràng c i phóng khoáng r i ng t máy luôn. Anh h i khó ch u th nh ng không thềm ch p nh t v i tên t ó. Phong cách c a c u ta v n là v y, b t c n và “coi tr i b ng vung”.

D p Xích Long sang m t bên, anh v i lái xe v nhà v i tâm tr ng th p th m lo âu. B t c th gi liên quan n Tu Anh c ng khi n anh b n ch n và h i h p. S c nh h ng c a ng i con gái ó i v i anh ã tr nên quá l n m t r i.

Qu nhiên, b u ki n ã g i t i nhà. Anh kh n tr ng m ra thì th y m t cu n b ng ghi hình. V Uy nhúu mày khó hi u nh ng r i l p t c m lên xem. Và anh ch t l ng ng i khi ch ng ki n nh ng gì đi n ra trên màn hình ti vi.

Ch 26

Làm Gì Khi Gi c M Tan V

Th c Quyên nhìn m m vào ly r u Martini t tr c m t mà không ng ng t h i, c nh th ti ng nh c c a quán bar x p xình xung quanh ch là th âm thanh vô hình.

Cu i cùng thì cô c ng d ng chân n ch n này trút n i bu n ang âm sâu vào tim mình. Nghe nói ng i ta khi bu n th ng tìm n r u, và cô ã th . Th nh ng, m t ti u th con nhà gia giáo nh cô l i không bi t u ng r u, và s hã i mùi r u m t cách kinh kh ng.

B i vì, th s c mùi kinh hoàng y g n li n v i m t ký c kh ng khi p n m cô m i b n tu i.

Ngày y, cô tr n tài x riêng c a mình la cà v i b n bè sau khi tan h c. Nào ng trên ng v , ngang qua m t con ng v ng, cô tr thành m c tiêu c a m t gã yêu râu xanh.

“B tôi ra!”.

“C u tôi v i!”.

M c cho cô gào thét và van xin, gã àn ông v n thô b o b t mi ng và lời cô i x nh x ch. H n kéo cô n m t ngõ t i t m không bóng ng i qua l i r i b t u th c hi n hành vi b o hành. n t n bây gi cô v n nh r ò mùi r u n ng n c n r n ng i c a gã h n trên t ng t c da th t.

Chính lúc t ng nh tuy t v ng, m t âm thanh d i lên bên tai cô và gã ôm u g c xu ng. Gi a s t i t m c a con ngõ nh và c n ho ng lo ng, Th c Quyên m h th y dáng d p c a m t n sinh tay c m thanh g dài, ánh m t sáng long lanh phát ra tia khinh b nhìn gã. Ch p m t, cô gái y kéo cô ch y kh i ó trong lúc gã còn ang choáng váng.

Khi ã an toàn, cô nh n ra ngay ng i v a ra tay c u mình chính là cô b n h c cùng l p m i chuy n n m t tu n nay, H Tu Anh. ó là kh i u c a tình b n gi a cô và Tu Anh.

Tuy nhiên, Tu Anh ngày y r t khó g n. Cô y khép kín v i t t c m i ng i, ch l m lì tr n trong th gi i n i tâm c a mình. Th c Quyên ã r t v t v m i có th khi n Tu Anh m lòng và ch p nh n. Và càng thân thi t, càng g n g i bao nhiêu, cô càng yêu quý Tu Anh b y nhiều. Cô y là m t ng i m nh m và sâu s c v i n i tâm ph c t p mà cô ch ng th nào hi u c. Th c Quyên c m th y may m n khi có m t ng i b n nh Tu Anh. Không có cô y, ch c c ng ch ng có cô ngày hôm nay.

Ph i, cô r t may m n. Cu c s ng c a cô t tr c n nay luôn b ng ph ng và êm m nh dòng sông bình l ng c t t trôi theo t ng ngày mà bao ng i h ng m c. Cô có s yêu th ng l n che ch t nh ng ng i xung quanh mình. Khi v p ngã, khi au kh u có s n m t b vai cho cô d a vào. n t n bây gi , V Uy chính là b vai y. Có i u, hi n t i anh y ch ng còn là ch

đưa vào ghế cho cô ngồi, mà ngồi lì, là ngồi yên cô thì biết vì sao cô muốn vào đâu thì đi.

Cô cảm thấy chông chênh và chột vọt quá, cảm thấy ngồi yên thì cô nghĩ đến dòng sông vắng lặng.

Vui, thì sao lại vì cô như vậy?

Trên đây anh luôn yêu chiều và trân trọng cô bao nhiêu, khi nào cô đắm chìm trong hạnh phúc ngọt ngào bao nhiêu thì giờ làm trái tim cô tan nát bấy nhiêu. Anh làm cô luôn tin rằng vị trí của mình trong trái tim anh là mãi mãi, nhưng hóa ra không phải vậy. Cái vị trí mà cô vẫn nghĩ rằng yêu cầu cùng nhau lung lay và thay thế bằng người con gái khác, là lòng ghen ghét của mình. Hay đó mới chính là bản chất của anh?

Không! Có thể là bất cứ ai, nhưng tuy thế thì không phải là Vui. Bên cạnh anh bấy lâu nay, cô hiểu anh là người như thế nào. Mọi người ghen ghét thì cô cảm thấy ghen ghét, nhưng ghen ghét thì ghen ghét, có trách nhiệm và hết mình trân trọng người yêu.

Bên anh, cô cảm thấy mình được yêu thương và bảo vệ. Bên anh, cô cảm thấy mình là người quan trọng nhất. Bên anh, cô cảm thấy mình hạnh phúc bất tận. Thế nên cô mới yêu anh như thế, như một niềm tin chắc chắn rằng cô sẽ được yêu thương. Sự ghen ghét của anh là ghen ghét vì cô, sự ghen ghét của anh không có anh?

Người gì đã khiến anh thay đổi?

Nhưng lại thú nhận rằng anh nhận được những thất vọng lan ra rồi thì chút phá hủy những gì còn sót lại, mà cô cũng có cách nào để chữa lành. Nếu như khi biết tin về cô, anh thêm thêm những gì trái tim khi nào cô không có cách nào để chữa lành. Cô chấp nhận mọi thứ vì hàng loạt những nỗi đau liên tiếp này, cô không biết cách chữa lành nó.

Cô ghét bản thân mình, cô ghét sự yếu đuối này. Thì sao cô không thử tìm kiếm một người như Anh? Thì sao Vui lại yêu cô vậy? Thì sao?

Hàng loạt câu hỏi thì sao dần dần xuất hiện khi nào óc Thúc Quyên mù nung. Nhưng mọi thứ không thể tìm kiếm được cái gì đó để tuôn rơi.

- Vì thế này, có chuyện buồn sao?

Chợt mọi thứ nói về những gì đang thanh thanh của người con trai vang lên làm người ta ngỡ ngàng cảm xúc buồn đau. Thúc Quyên vì vậy quên mất mọi thứ và nhìn chằm chằm vào câu hỏi.

Là nhân viên bartender, anh ta còn khá trẻ và rất trẻ trai, nhưng là một người kiêu phong và đáng sợ, bất cứ ai. Anh ta đang xoay xoay ly rượu theo một nhịp điệu và nhàn nhàn, tay kia cầm chiếc khăn lau theo vòng xoay tròn trên đó, người tác động tho thốt và linh hoạt, thì cứ như thế mà đi.

Có lẽ mình biết rằng ông luôn chọn những người khác biệt, nhưng không phải người nào cũng có thể phát tán được nó, thậm chí rất hiếm hoi. Vì mỗi người cá nhân tài giỏi hơn người, bản thân họ đều sản sinh ra cái khác biệt đó. Thúc Quyên từ trước nay tiếp xúc với rất nhiều người có phẩm chất tuyệt vời như bà cô, Vũ Uy, Hoàng và gần đây nhất là Phạm Tùng. Vì ông hào quang vô hình nhưng hoàn toàn có thể cảm nhận được bao quanh họ như khi nhìn người ta phát sáng và không ngừng bôn bề ngoài. Người đang đứng trước mặt cô cũng có loại khác biệt đó.

Người này chính là viên kim cương đang phát sáng rực rỡ trên cánh chim cao và thung thả. Vì vì mỗi nhân viên bartender như bé thì khi nhìn thấy người này thì hoang phí. Thậm chí Thúc Quyên cũng có tâm trí phân tích người này, có vẻ cô là một người rất thú vị nhưng tâm trí trong lòng.

- Tôi và bạn có thể chia sẻ cho tôi chút gì không? - Ánh mắt của cô lướt qua trí lý rồi dừng trên bàn, giọng nói vẫn còn nghèn nghẹn.

- Bạn có thể chia sẻ hay bạn yêu cái gì? - Anh ta vẫn giữ nguyên như người ngồi bàn tay vẫn chỉ cụng ly sáng bóng, theo dõi nhìn cô cười cười.

- Chắc hai. - Thúc Quyên buông câu nói buồn rười rượi.

Lúc này, anh ta chỉ cụng ly xuống và chụm tay trên cằm, ngắm nhìn cô, mỉm cười lên mặt như cười cá. Ánh đèn màu lấp lờ phản chiếu trên làn da trắng sáng tỏa ra sự cảm động mê hoặc.

- Vậy lý do này có tình gì mà suốt buổi cô nhìn nó với ánh mắt chột vẩn vơ?

Chẳng hiểu sao, thái độ của anh ta không làm Thúc Quyên phật ý, có vẻ cô hiểu biết.

- Tôi... không biết đâu.

Một tràng cười tuôn ra không dứt, anh ta ôm bụng cười môt câu cười chặc.

- Cô đúng là người không bình thường.

Phải vậy thì này? Một bar cao cấp như vậy mà nhân viên thì chảnh có tí lch s v i khách. Anh ta cười ôm bụng mà cười sảng khoái khi nhìn Thúc Quyên xù xì không hiểu sao cho họ, nhưng anh ta nói cũng có sai sót. Cô buồn rười rượi.

- Anh nói phải, là do tôi hèn nhất nên không dám uống ly này.

Chàng bartender nhìn cô, liếc tay lên cằm nhìn Thúc Quyên một cách chằm chằm và hiểu, như thể chính anh nói tiếp theo cô gái.

- Anh sẽ làm gì khi gặp mặt bạn?

Bất chợt Thúc Quyên hỏi anh ta câu hỏi vẫn luôn đau đầu trong lòng. Cô cũng không hiểu tại sao mình lại tin người này, cô vô tư mà tâm sự vì một

ngôi xa lạ. Nhưng cô chôn quan tâm nữa, cô chôn muôn trút bỏ niềm niềm nỉn nỉn c.

- Tnh đy, trv v i hi n th c và ng m n a. N u c ô m m ăi nh ng gi c m ng, c i c ô ch c ó th b c i tr ên i l c a nh ng gi c m tan v .

Th c Quyên ng ngác nhìn ng i i đ i n, v m t b t c n và ngông nghênh khác h n v i câu nói tr i i c a anh ta. L i nói ó tr ền vào tâm trí cô, t ng câu t ng ch làm cô th c t nh. M t ph n nào ó, nh ng y u u i đ n b y l ời. Cô b t u ng m ngh l i nh ng gì ã x y ra và nguyên nhân c a nó.

T t c là do cô quá vô tâm và y u u i.

T tr c n nay, cô luôn là ng i nh n c m i s quan tâm và yêu th ng t phía ng i khác vô i u ki n. Vì th cô c m c nhiên ón nh n t t c nh i u hi n nhiên mà quên ph i cho i.

T tr c n nay, cô luôn s ng d a d m vào ng i khác mà không bao gi h c cách t ng lên b ng chính ôi chân mình. Th nên bão táp kéo n, cô không kh n ng ch ng .

T tr c n nay, l n u tiên cô nh n ra r ng b n thân mình th t nhi u khi m khuy t.

Trách chi Uy ch ng còn yêu cô n a.

Cô ph i thay i. Cô mu n anh l i yêu th ng cô nh ngày x a, mu n v trí c a cô trong tim anh là m ăi m ăi. Cô s cho anh th y tình yêu c a cô dành cho anh l n n nh ng nào. Dù sao Tu Anh ã t ch i tình c m c a Uy, anh h n c ng ang r t bu n, cô v n còn c h i gi l y trái tim anh.

Và cô ph i h c cách tr nên m nh m , ba m không còn ph i lo l ng n a.

- C m n anh.

Cô m m c i nhìn anh chàng bartender v i ánh m t bi t n r i v i v ă t t xu ng kh i gh và toan b c i. Th nh ng anh ta ã n m l y cánh tay cô gi l i.

- Tôi tr ti n ly r u r i còn gì. - Th c Quyên ng c nhiên h i.

- Không ph i chuy n ó. Tr c khi i, hãy u ng h t ly r u ã. Tôi s c m th y không vui n u khách hàng không th êm m x a gì t i công s c c a tôi.

Th c Quyên ng ngàng nhìn n c i n a mi ng kiêu k và ánh m t khó dòc a anh ta, nh t th i không bi t ph i ph n ng ra sao. Rõ ràng cô ã nói r ng mình không u ng c r u, sao còn ép cô? H n n a, trên i làm gì có chuy n nhân viên b t khách hàng u ng r u bao gi ?

- Nh ng tôi... - Cô b t u tr nên lúng túng.

- Không u ng c ch gì. Có mu n tôi giúp không? - V n gi n c i n a ùa n a th t trên môi, anh ta ng h .

- Giúp? Giúp như thế nào? - Thế cô Quyên ngây thơ hỏi.

- Như thế này.

Như cô nói anh ta chuyển sang vạch ranh mãnh, ánh mắt đầy ẩn ý nhìn Thế Quyên và lập tức hành động thay cho câu trả lời. Anh ta nhanh chóng lấy ra một chiếc khăn và đưa nó ra trước mặt cô. Sau đó, anh ta đứng trước cô và dùng tay kéo cô ra sau lưng. Trong một giây, một áp lực, môi cô mềm mại. Một chiếc khóa môi nhanh chóng và gọn gàng, khiến Thế Quyên chỉ có thể chột chân đứng tại chỗ.

Một dòng chảy lạnh lẽo mi mắt anh ta chảy vào khoảng mắt của Thế Quyên khi cô thấy cô run bần lên. Cô dùng hết sức đẩy anh ta ra khỏi tay cô, nhưng anh ta vẫn bám lấy cô. Cô cố gắng hét lên nhưng không thể, cô chỉ cảm thấy một áp lực đè nặng lên người cô.

- Anh... sao anh dám...? - Cô trừng mắt nhìn anh ta, giận dữ nói.

- Chẳng phải cô hỏi tôi giúp như thế nào sao? - Anh ta bình thản đáp, nhìn cô ranh mãnh và nhìn anh ta trên môi giằng co như thể anh ta có chuyện gì xảy ra.

Thế Quyên tức giận nhìn anh ta làm gì, cô xấu hổ vì vẻ mặt khi đó, cô chỉ cảm thấy không bao giờ lại yên tâm.

Một tên người cá! Cũng hẳn là người tốt, thì ra anh ta cũng không có hành động khi mà anh ta chỉ là một người. Thế Quyên cảm thấy bối rối, cô nghĩ rằng anh ta chỉ là một người tốt, nhưng cô vẫn cảm thấy không yên tâm.

Nhìn dáng vẻ tươi tắn của cô gái, Xích Long nhìn cô mỉm cười. Anh ta tay quàng tay lên vai cô, nói một cách thoải mái.

- Mùi vị không tệ.

Bây giờ đã quá nửa đêm, thành phố chìm vào giấc ngủ sâu của sự tĩnh lặng. Cô gái và anh chàng, lòng người cũng trở nên dài thênh thang theo nhịp thở của người và vật còn lại.

Tên màn hình tivi, Vũ Uy nhìn anh ta đi vào thành ghế sofa một cách thoải mái, anh ta cũng xem đi xem lại cuốn truyện này rồi thì thầm, mỉm cười là một khoảnh khắc ấm áp thấm vào lòng anh. Tên nét mặt, tên hành động và sự tùy tiện của anh ta con gái trong đó chà sát vào tim anh thành những vết xước r máu. Thì ra, cô gái đã phải trải qua những đau khổ khi phải sống, chẳng trách một người nghĩ lại và anh ta hẳn sẽ tìm ra cách quyên sinh.

Nếu anh quay trở lại sự sống, có lẽ cô gái đã không rơi vào tay bạn xu, không phải chịu đựng những đau khổ xác định tâm hồn anh như thế này.

Không thể tha thứ cho kẻ đã gây ra tổn thương cho Tuấn Anh, anh nhận trách nhiệm rồi gỡ ra ánh sáng và bắt kẻ trả giá. Ánh mắt Vũ Uy dần chuyển sang sắc lạnh và kiên quyết.

Tối ấy, anh sợ bỏ vợ ngay con gái yêu trong âm thầm, cũng như tình yêu người lang thang trôi trong huyết quản. Chẳng nghĩ xa mà nhìn ngắm mình yêu và đức lòng gìn giữ bình yên cho người yêu, cùng anh đã hiểu tâm trạng của bà Hồ Huỳnh rồi.

Nhìn xuống tấm thảm trải dài trên nhà cửa ánh trăng bên ngoài khung kính dát mặt lấp lánh vàng bạc, Vũ Uy hình dung lại nét thanh bình như bông hoa giấy tuyệt vời say trong ngực của Tuấn Anh ngày xưa, tìm anh lại rung lên như những người khác thường.

“Tuấn Anh, tôi sợ bỏ vợ sẽ bình yên thu về em.”

Ding Dong!

Âm thanh của tiếng chuông báo hiệu có người gõ vang lên làm xao động suy nghĩ của Vũ Uy, anh nhíu mày, ai còn tìm anh đêm hôm khuya khoác như vậy?

Một mình mình ngắm nhìn, anh ngắm nhìn và quan sát hình ảnh thu lại từ chiếc camera ngoài cửa chính. Thế Quyên? Tại sao cô lại tìm anh giờ này? Anh nắm lấy cửa sổ và nhìn ra ngoài tối.

Thế Quyên vấp ngã bóng dáng của Vũ Uy thoáng xa, cô vui mừng chạy thật nhanh thì nhào vào lòng anh. Con tim nhẩy nhót róc róc, rõ ràng là anh vẫn còn quan tâm tới cô.

- Quyên, có chuyện gì mà em tìm anh giờ này? - Vũ Uy thì thầm hỏi, tay vuốt nhẹ mái tóc mềm mại của cô.

- Uy, em đã nghĩ rồi. Em sợ sẽ quên mất cảm giác yêu em như ngày xưa. Hãy cho em cảm giác làm người yêu, có được không? - Cô nhìn ngào nhìn anh nói, nắm lấy tay anh nắm chặt.

- Quyên, em đừng như thế.

- Em yêu anh, rồi yêu anh.

Nhìn những giọt nước mắt lăn dài trên gương mặt xinh đẹp của Thế Quyên cùng lời thì thầm chân tình, anh thì thầm thì thầm. Người con gái này đã bên cạnh anh bao năm qua, sự ấm lòng cô như ánh nắng ấm áp sưởi ấm lòng anh, anh không nên làm cô đau lòng. Giá như anh không gặp người con gái yêu rồi cuộc đời anh sẽ khác. Giá như anh có thể toàn tâm toàn ý chăm sóc Quyên.

Thế nhưng, từ “giá như” mãi mãi chỉ là giấc mơ, hiện thực vẫn bày ra trước mắt. Hiện thực nói rằng tình yêu của anh đã dành cho một người con gái khác. Hiện thực nói rằng cô gái yêu chính là mối tình khế ước ghi tâm của anh. Bởi vì anh đã từ chối mối tình yêu thật trong thời khắc sinh tử, bởi vì anh đã

au cùng vì tôi, anh cũng cố gắng giúp anh, và vì yêu anh, anh cố gắng giúp anh. Anh cố gắng giúp anh, anh cố gắng giúp anh. Anh cố gắng giúp anh, anh cố gắng giúp anh.

Tuy vậy, anh không phải là kẻ bất tín, anh sẽ lo cho Quyên cứ yên tâm còn lại.

- Chúng ta vào nhà cái này, ngoài này gió lạnh lắm. - Anh khéo léo thay đổi chủ đề nhanh chóng để cô vào nhà.

Em nay thì gian trôi qua thật nhanh, không phải do sự thịnh vượng trong căn phòng ấm áp mà do lòng anh yên bình. Giờ đây, lòng Quyên vẫn như trước, anh vẫn như trước, trong tâm trí anh đi tìm sự yên bình, anh vẫn như trước.

Làm anh thật khó khăn bất cứ khi nào, đôi mắt màu hổ phách uy nghiêm ngày nào giờ phút này nhu mì mắt màu tím và bí bách, anh thật sự đã bị mất phương hướng rồi.

- Uy..

Tôi nói trong và nh nh mang chút nắng ngấm ngấm lên phía sau, Quyên quay lại thì cánh tay thon thả của anh ôm lấy tôi, anh càng khi anh thêm ríu rít. Thế Quyên đi đi đứng đứng nh nh vào nhà, anh thật sự đã bị mất phương hướng rồi.

Anh nh nhàng gạt tay Thế Quyên ra và xoay người đi về phía trước, bắt gặp gương mặt yêu kiều cùng đôi mắt to tròn đen láy đang nhìn anh say đắm. Cô thật quý trọng nhìn qua lớp áo sơ mi mỏng manh tỏa sáng nhờ ánh đèn, bây giờ trông cô thật sự rất đẹp. Thế anh, tất cả những gì anh hoàn toàn có thể kiểm soát cảm xúc lạnh lẽo khi anh trở về hoàn toàn này.

- Sao em còn chưa ngủ? - Quyên ghé hỏi.

Thế Quyên không trả lời mà vẫn nhìn anh bằng ánh mắt chờ đợi thâm tình, rồi cô đứng t nhón chân lên hôn nhẹ vào môi anh khi anh có phản ứng. Thế Quyên vẫn ríu rít nhút nhát và hay cười, đây là lần đầu tiên cô cười làm anh vui.

- Uy, hôn em đi.

Cô đứng lên thì anh, anh thật sự rất đẹp, anh thật sự rất đẹp, anh thật sự rất đẹp, anh thật sự rất đẹp.

Vì vì ông, ít ai có thể nghĩ về anh, anh thật sự rất đẹp, anh thật sự rất đẹp, anh thật sự rất đẹp, anh thật sự rất đẹp.

Vì vì, sự tiếp xúc da thịt anh đi ra hoàn toàn không có cảm xúc, anh hôn cô, Quyên chỉ cảm thấy ấm áp.

Phải chăng người con gái kia đã chấp nhận tất cả sự rung động của anh?

Tuy vậy, anh không nên lòng dạ Quyên ra, anh sẽ cô đơn thật sự. Phải làm gì cho đúng đây? Anh có nên mặc bay tất cả mà xuôi theo số phận?

Tu Anh đã chấp nhận tình cảm của anh, và anh rất khổ tâm vì Quyên, chuyển nam nữ tình này đi nữa chỉ là số phận hay mệnh mà thôi. Người con gái trẻ cảm thấy đây mới là người phải đi cùng anh, nếu người con gái. Hôn nhân chính là ràng buộc, vì vậy anh không thể làm tốt tình yêu cô.

Nghe nói vậy, áy lòng anh cảm thấy thật nhọc nhằn. Rồi tất cả, anh tất cả áp dụng hôn nhân của Quyên. Phải, cứ xuôi theo dòng chảy của tự nhiên đi, số phận đã an bài rồi.

Sau đó, Vũ Uy bắt đầu thân thiết yêu kiều của người con gái lên và tận hưởng phòng ngủ. Tất cả Quyên xuống chỉ cần gì cần êm ái, anh tất cả lên cần gì cần chỉ cần chiếc áo trên người cô, nên hôn hít tất cả làn môi xuống chỉ cần cần người và đôi mắt tình yêu như nhợt nhạt của người con gái. Trước sự chấp nhận của anh, Tất cả Quyên chấp nhận tất cả mà ôm chặt lấy vai to lớn và tận hưởng tình cảm xúc động.

Có lẽ, cô không biết rằng Vũ Uy đang khó khăn gặp hình như một người con gái ra khỏi. Chẳng hiểu sao, tình cảm xúc khi gặp gỡ vì Tu Anh tất cả tràn ngập như thác lũ hành hạ tâm can anh. Anh như thân hình mềm mại như giết sống êm ái của cô khi ngã vào vòng tay anh, như đôi mắt phồng lên ôm bao nhiêu nỗi buồn, như mùi hương thanh khiết tỏa ra từ trên mái tóc, trên làn da mềm mại và trên chiếc quần đùi dung t.

Lần môi y như thụ cảm phiếm cảm linh hồn anh, ánh mắt mờ màng như mờ ảo y như chỉ muốn trốn trái tim anh.

Anh như người con gái yêu quay quắt.

Và rồi, trước sự chấp nhận và hạnh phúc của Tất cả Quyên, anh tất cả đứng lì. Ánh mắt yếu ớt nhìn cô và khó nhọc lên tiếng.

- Quyên, anh xin lỗi. Vì là nên chỉ cần khi kết hôn thì thôi.

Cố gắng tránh né cái nhìn trách cứ của cô kia, anh nhanh chóng cài cúc áo che giấu tình cảm cho cô và vội vã bước ra khỏi phòng. Lần này người con gái tất cả thẫn thờ sau, chẳng may chính cố gắng mà tất cả thẫn thờ mất. Tất cả Quyên cảm thấy xuống giết sống mà không cách nào ngăn cản được.

- Mình không cần cuộc... không cần...

Chương 27

Rừng Thiêng Và Sự Ngủ Ngu của Nguyễn

Sáng hôm sau, Th c Quyên th c d y v i mi m t n ng tr u và s ng húp, cô ã khóc c êm hôm qua. Th nh ng cô ý th y r ng mình ã c t n m ngay ng n trên gi ng, có l V Uy ch cô ng r i m i vào ch nh l i t th và p ch n cho cô. Th c Quyên ch nh lòng, n u không yêu cô thì hà c gì ph i quan tâm ch m sóc cô nh v y? cô hy v ng r i l i th t v ng. Càng ngh Th c Quyên càng không ng n n i dòng n c m t l n trên gò má, cô li n l y tay qu t v i.

B ng tí ng gõ c a vang lên làm Th c Quyên gi t mình chú ý, sau ó V Uy y c a b c vào, trên tay anh c m m t túi . Anh ti n l i g n và t nó bên c nh cô, nh gi ng nói.

- Anh v nhà l y qu n áo cho em r i ây, mau thay r i chúng ta i n sáng.

- Anh... không chán ghét em sao? - Th c Quyên né tránh ánh m t c a anh, ng ng ngùng lên tí ng.

- Cô bé ng c, l n sau ng u ng r u n a nhé. Thôi em thay i, anh ch ngoài xe. - Anh d u dàng xoa nh mái u c a cô r i nhanh chóng i ra.

R u? Ng i l i m t mình, Th c Quyên b t u l c l i trí nh . R i b t giác cô l i m t, nh ng b i vì t c gi n. Tên ó ã l i d ng lúc cô s h mà chu c r u cô b ng cái cách th t dung t c, h i cô không còn ý th c c hành ng c a mình mà làm ra nh ng chuy n áng x u h nh v y. Hôm qua cô ã m t dày mà quy n r Uy m t cách l l i u, bây gi th t mu n có cái l mà chui xu ng.

C ng may, anh luôn là ng i àn ông l ch thi p, t nh và hi u lòng ng i. Ch ng trách cô yêu anh nhi u n th . T t c nh ng vi c anh làm ch ng mình r ng anh v n quan tâm n c m nh n c a cô. Vì th , cô ph i m nh m h n n a, không th b cu c khi ch a c g ng h t s c.

Ngh nh v y khi n tinh th n c a Th c Quyên khá h n ôi chút, cô v i l y túi và b c nhanh vào phòng t m, trong lòng ngh n giây phút cùng n b a sáng v i ng i àn ông mà mình yêu th ng. úng v y, ch c n v n c bên anh là t t r i.

Tuy v y, không khí gi a anh và cô có ôi ph n không t nhiên, i u này khi n Th c Quyên khá bu n r u. Nhìn anh lãnh m dùng b a tr c m t mình, cô c m th y th t n ng n . Làm cách nào xóa b kho ng cách ang t n t i gi a hai ng i?

Ch t Th c Quyên nh l i nh ng ngày khi còn trong b nh vi n giúp dì T nh Yên ch m sóc Lila và n i cô bé g i là “thiên ng” trong khu r ng. Cô ã r t hi u k khi nghe dì T nh Yên nh c v n i ó, dù không ch c ch nm y nh ng bi t âu nó s giúp cô và Uy c i thi n l i m i quan h chông chênh lúc này. Ngh v y, cô ng c m t nhìn V Uy, e dè ngh .

- Uy, em muốn nhận mình thì đây. Anh là em nhận nhé.

Thì xin, người ta trồng cây hoa trái cũng có tâm hồn và cảm nhận mình thì tâm hồn, là bản chất muôn loài.

Có khi không khi Tu Anh cảm nhận được rằng những bông hoa gì tuy tự cảm thấy mình đây cũng đang người vì tâm hồn của cô, cảm nhận cùng cô thì lòng khóc khoi và tự nhận.

Hoa gì tuy thế.

“Loài hoa nào có màu trắng sắc và hình thanh khiết, nở vào cuối mùa đông và sinh thành trong mùa xuân tuy rằng sắc đẹp sắc. Vì vậy, nó là một trong các du hương thơm và phần nhất báo xuân về, mang ý nghĩa của niềm vui và hy vọng. Ngoài ra, hoa gì tuy thế còn là biểu tượng của lòng dũng cảm, sự bền bỉ chịu đựng và lòng trung kiên sắt đá.”

Giống nói du dương và êm ái như lời ru vỗ về bên tai Tu Anh thì cảm thấy yên tâm. Đây là loài hoa mà mình yêu thích nhất. Bà kể rằng ngày còn trẻ, bà có chồng là Pháp và tình cảm chung kiêu hùng cũng phần trong cuộc đời. Đó là khi những lớp tuyết dày mùa đông tan dần và vô vàn ó hoa trắng muốt tinh khiết bắt đầu nở như những mầm non mới đâm chồi nảy lộc, ngời lên hình ảnh những mầm tươi và đón mùa xuân ấm áp.

Bà còn kể cho cô nghe về truyền thuyết của loài hoa này, loài hoa được sinh ra trong vườn địa đàng. Một thiên thần, người bạn của Eva và sặc sụa của thiên đàng vào mùa đông đã bắt cảm thấy bông tuyết trắng rơi, thì nhìn vào nó và bỏ nó hãy hóa thành một bông hoa tươi tốt mãi mãi. Sau đó, những thiên Mùa đông và thiên Gió mùa cho cái lạnh giá mãi ngự trị trên mặt đất. Chính vì thế họ quy định những thiên Mùa Xuân nên bằng cách để dành loài hoa trên Trái đất không có nữa. Họ thì yêu mà loài tuyết, chỉ duy nhất một loài hoa được cảm thấy như vậy. Hoa Gì tuy thế thì thân người, khoe những cánh hoa trắng rực rỡ, kiêu hãnh và không chùn bước, giống như Mặt Trời cùng thiên Mùa Xuân về đem sức sống cho muôn loài.

Tu thì cảm thấy Tu Anh gần gũi vì câu chuyện về loài hoa gì tuy thế như chiến binh dũng mãnh mà đáng mến qua lời kể du dương của mình. Và cô thì mong cảm thấy có một ngày cảm thấy nhìn thấy nó, ngắm nhìn kho báu của các loài hoa trắng phau nhú lên, bừng nở và rực rỡ dưới hình dáng quỳ chuông khiêm tốn. Trong tâm hồn bé bỏng ngày xưa, cô còn tưởng tượng rằng cảm thấy mình có thể nghe thấy tiếng chuông rung rinh khe khẽ phát ra từ bông hoa như như đó, cảm thấy người cảm thấy mùi hương của tuyết trắng tan chảy thành giọt, y như khi trời tan băng tuyết sau giá lạnh.

Có lẽ, loài hoa này chỉ mình cảm thấy nên không thể sinh tồn trên thế giới. Tu Anh cũng chẳng bao giờ có thể nhìn thấy hoa gì tuy thế trong trí tưởng tượng của mình. Khi bà kể về điều đó, ông đã cảm thấy tài trợ cho các

nhà khoa học lai gì ng chúng có thể thích nghi với môi trường này. Nhưng ông không bán dự án nghiên cứu mà dành riêng cho cô. Ông nói đây là món quà mà mẹ tôi cha mẹ dành tặng cho con gái. Hay nói cách khác, cố gắng chăm sóc mình cô mới có thể như bông hoa tuy thời gian này và biết cách chăm sóc chúng.

Và chúng may mắn, cậu nhà tôi Tuấn Anh đang sống tràn sức sinh động như hoa giết chết. Mọi lần nhìn thấy chúng, có cảm giác như đang bên cô, nhìn cô và ôm cô vào lòng bình yên như thấy, an ủi, và như cô, buồn thì vây quanh. Chỉ có bên những bông hoa diu kiêu, cô mới có thể tìm kiếm thoáng bình yên trong tâm hồn.

- Tuấn, xe chưa xong rồi, đang chờ đợi kia. Chúng ta đi thôi. - Phạm Tùng bước vào gặp Tuấn Anh.

Hôm nay là ngày cô ra viện, mẹ dù vất vả trên giường bệnh nhưng vẫn kiên trì tra cứu những tránh bệnh, Tuấn Anh thì đi theo dõi bệnh viện lần này cô sinh sống.

- Vâng, con ra ngay. - Cô ôm lấy hoa rồi nhanh chóng đi theo ông.

Lưu ý nhìn màu xanh bất ngờ qua khung cửa kính lần cuối cùng, thiên nhiên này đây là lý do phần nào buồn mẹ mẹ trong lòng cô. Khi chân tôi tìm vòng tay, những người có nhu cầu cây xanh bóng mát, qua thềm lòng ta cũng vì cô. Mọi thứ và triết lý cuộc sống gì đó và lòng người này.

- Bà, con mẹ tôi chào dì Thanh Yên và thím bé Lila. - Bé Tuấn Anh lễ phép chào, sau đó cô nói với ông anh cảm ơn. - Ông, phi công của tôi chúc mừng nhé.

- Không vấn đề gì, ông khách sáo với mình. - Khi nhìn Tuấn Anh qua gương chiếu hậu. Thằng này cô đã khá hơn những trong ôi mắt kia vì trải dài mặt màn đêm sâu thẳm, không có cách nào chạm tới.

Sau một quãng đường dài, cuối cùng ba người cũng đến nhà bà Thanh Yên. Nhưng tôi, mẹ tôi chỉ thấy bóng Tuấn Anh thoáng, những ánh sáng từ bên cô như luôn miên man không ngừng.

- Chết thiên thần! Chết thiên thần!

Trong một buổi trưa bất ngờ, cô đã trở thành thiên thần thực sự, một thiên thần luôn che chở và bảo vệ cho trẻ nhỏ. Cô mỉm cười nhìn chúng áp dụng cách dạy dỗ, những ánh sáng yêu.

Thời gian xa, bà Thanh Yên đang dắt Lila chân đi khắp khi ra đón cô. Vì cô bé ngã trên đường nên bị gãy chân và phải bó bột, còn lại không có gì nguy hiểm nên bác sĩ cho cô bé xuất viện sau khi kê đơn thuốc.

Cô bé thấy Tuấn Anh thì mặt sáng như sao, bởi bà Thanh Yên dẫn ra đón cô bằng xe. Tuấn Anh cảm ơn xoa dịu cô bé hết sức trìu mến, dịu dàng hỏi.

- Lila, em không sao ch ?

B ng đ ng cô bé m u máo, n c m t tr c trào ra t ôi m t en láy to tròn nh búp bê.

- Ch thiên th n, em xin l i. Vì em mà ch b th ng.

- Ch không sao, không sao h t. Lila ngoan, ng khóc. - Cô ôm l y thân hình bé nh c a Lila đ dành, th y lòng đ u l i khi c m nh nh h i m t c th cô bé. Th t may m n, m i chuy n cu i cùng c ng ã n.

Nhìn th y c nh này, bà T nh Yên, ông Ph m Tùng l n H i ng u th phào nh nhõm. Nh ng ngày qua ã x y ra nhi u chuy n, có i u ch ng bi t s yên bình này s kéo dài c bao lâu.

Sau ó, m i ng i vào nhà cùng nhau trò chuy n. Ti ng tr con r n ràngc m t kho ng tr i thanh bình. Th nh tho ng, Lila c ngóng ra ngoài sân n i b n tr nô ùa mà ti c hùi h i.

- Lila, r t cu c thì em tìm th y gì trong khu r ng ó v y? - H i ng tò mò h i cô bé.

- Là “thiên ng” ó. Em qu th t ã n ó r i. - Cô bé h n nhiên tr l i, gi ng i u vô cùng hào h ng.

- Con ó, th t là ngh ch h t bi t. H i m i ng i vì con mà lo l ng. - bà T nh Yên nghiêm m t l i. Bà v n ch a quên t i tr ng to l n c a Lila, không nghe l i ng i l n.

- Con bi t l i r i mà.

Cô bé l i x m t xu ng nh cái bánh bao x chi u, nom h t s c ng ngh nh khi n m i ng i ai n y c ng ph i t m t m c i.

- Thôi c r i, tr con mà. Em ng quá nghiêm kh c v i nó. - Ph m Tùng lên ti ng bênh v c cô bé đ th ng này. Nhìn cô bé ông l i ngh n Tu Anh, ch ch n tu i ó con gái ông c ng thông minh, lanh l i nh v y.

- Anh ng bênh nó. Tr con không đ y đ t i n i t i ch n đ sinh h l m. - bà T nh Yên nh p m t ng m trà, tuy l i nói có v nghiêm kh c nh ng nét c i v n n hi n trên khóe m t.

- Em v n ch ng thay i, th o nào Ki n V n...

Bi t mình ã l l i, Ph m Tùng ng ng l i và b i r i quan sát bà T nh Yên. Qu nhiên v a nh c n tên ng i này, bà t ng t s ng l i, ly trà trong tay b t ng gi a không trung.

Không khí ang vui v trong thoáng ch c chìm trong s im l ng b t thu ng. Tu Anh tinh ý b t c v khác l gi a hai v tr ng b i, bèn chuy n ch . Cô nhìn bé Lila r i m m c i nói.

- Bao gi chân em kh i, ch s đ n em i n ó l n n a, ch u không?

- Ch u! - Cô bé m ng r g t u ngay t p l , ôm ch m l y Tu Anh. - C m n ch thiên th n!

- N i ó là n i nào v y ãi? - H i ng càng ngày càng tr nên hi u k .

- T r t lâu r i, có m t n i r t p có tên g i là “r ng thiêng”, trong ó có “su i c nguy n”. Nghe n ó là ch n linh thiêng, nh ng ng i tình c g p nhau ó t có duyên ti n ki p. Nh ng khu r ng ó r t khó tìm vì càng vào sâu s ng mù càng dày c, gi ng nh m t mê cung v y. A, nh ng ta c ng ch là nghe n thôi. - Bà T nh Yên ôn t n gi i thích th c m c c a H i ng.

- Không ph i tin n âu, con nhìn th y nó r i. Th c s là r t p! - Lila th t lên y t hào.

- May cho con là không b l c ó. - bà T nh Yên l m Lila m t cái khi n cô bé s i l .

- Nghe có v thú v quá. Tu , hay là chúng ta t i ó xem th i. - H i ng t ra vô cùng ph n kh i ng .

- C u không nghe ãi nói là r t d b l c sao? - Tu Anh tìm cách t ch i khéo, th nh ng ba cô ã không cho cô ng thoái lui.

- Tr i sáng th này không l c c âu. Hai a c th i i. H n n a, Tu , con n m vi n lâu r i c ng c n v n ng chút cho kh e ng i.

- Chú nói úng y, Tu , i thôi!

D t l i H i ng li n c m tay Tu Anh kéo i, không cho cô m t chút c h i tr n tránh.

- Em i v i! - Lila l t t t t xu ng gh nh i theo nh ng ã b bà T nh Yên gi l i và nh n c thêm m t cái l m n a. Cô bé ph ng hai cái má phúng phính, ph ng ph u cà nh c i vào trong bu ng.

Còn l i hai ng i ã tr c tu i x chi u ng i l i v i nhau, bà T nh Yên ch m rãi th ng trà, ng th i lên ti ng h i Ph m Tùng.

- Anh nh gán ghép chúng v i nhau hay sao?

- H i ng là m t ng i t t. C u ta nh t nh s ch m sóc cho con bé chu áo. - Ph m Tùng g t gù áp.

- Nh ng em c m th y ng không ph i là ng i mà con bé c n. - bà ung dung t tách trà xu ng m t bàn, m m c i nói.

- V y ai m i là ng i nó c n? Em bi t i u gì r i úng không? - Ông th p th m h i d n. Tr c gi ông r t tò mò v m u àn ông c a Tu Anh, nh ng cô con gái này quá là kín mi ng.

- Bí m t.

Bà T nh Yên ung dung th ánh nhìn v ng chân tr i thoai tho i ng ncách gi a b u tr i và m t t. Ngoài khung c a s , bên chi c rèm thêu c k th p thoáng nh ng gi hoa c i vàng m, thiên nhiên a d t tâm h nà phiêu lãng

v m t m nh tr i xa x m nào ó. N i có nh ng ng c ,nh ng dòng sông th m m tình yêu n ng nân, có th b t ng tìm l i mình trong quá kh .

S ng l i v i quá kh ngh a là i ng c l i th i gian, giây phút y tath c s th y tr l i, th c s yêu th ng và th c s ham mu n cùng t n ng bao c m xúc hoài bão, th m chí c h i t i c. Thi t ngh cái giây phút y ch ng mua c b ng ti n b c hay v t ch t.

V y y, cu c s ng có lý l c a riêng nó mà con ng i không bao gi có th n m b t. Tình yêu c ng v y.

- C cho nh m nh a ng d n l i b n tr .

Có ai ó nói r ng, con ng i s ng không th thi u màu xanh, theo c ngh a en l n ngh a bóng, c v th c th và tâm h n khi ng d i ánh n ng m t tr i. N u thi u ánh sáng m t tr i, thì màu xanh c cây c ng s phai nh t, s s ng không th tr ng t n. ó chính là m i quan h âm d ng xoay v n, bi n c i. Màu xanh là âm tính, ánh sáng m t tr i là d ng tính. Âm d ng c n nhau nh con ng i c n không khí và n c lã v y.

Khi d o ch i hay d ng chân ngh ng i d i bóng mát c a cây xanh, bao gi ta c ng th y tâm h n nh tr l i, m i n i nh c nh n nh l i l i và m i, cu c s ng tr nên có ý ngh a. Ph i ch ng ây là giây phút ta ctr v “lòng m c cây”?

Khung c nh bu i bình minh n i ây th t khác h n êm m a gió ngày hôm y. D i ánh n ng m t tr i, muôn loài th c v t khoác lên mình l p áo màu xanh biêng bi c t i tr và tràn y nh a s ng. T ng hàng cây kh ng khiu v n lên cao, xòe r ng tán lá ón nh n ánh m t tr i nuôi d ng ch t di p l c trong t ng t bào cây xanh.

Tu Anh th thái t n m n gi a b t ngàn cây c i, h ng r ng hòa l n v s ng s m lan tràn vào khí qu n, cô nh m m t hít th t sâu h ng v tuy t đi u c a thiên nhiên ban t ng. Chúng khi n tinh th n cô xoay chuy n, tâm h n phút ch c tr nên yên bi t m y.

Nh ng làn gió trong lành ve vu t g ng m t và mái tóc, kh thì th m nh c nh v m t ký c đ u ng t mà cô g i g m t i n i ây. úng v y, cô ã g i ôi m t h phách nhu hòa sáng r c trong êm nh xoáy sâu vào tâm kh m. Cô g i h i m t bàn tay nóng h i d u dàng xoa tan c n run r yl nh l o, c vòng tay r t l n và m áp, ôm tr n c th cô. Kho nh kh c y, Tu Anh không th ng n c h nh phúc dâng trào.

T t c u di n ra d i chân con đ c này, ngay d i n i cô ang ng. n i y, anh là ánh sáng duy nh t và p nh t soi r i linh h n cô tuy t v ng. n i y, anh ã g i tên cô r t êm ái, r t ng t ngào. C m xúc n sâu vào tim, v a xoa đ u, v a g m nh m không đ t.

Lúc đó, Tu Anh ã t h i g i c m n g n g n g i c a ngày hôm y là do ầu? Gi thì câu tr l i r ò m n m t. Ch n g có g i t n t i trên i mà có th g i u g i m m ấ m ấ, anh ã b i t t t c v thân th l n quá kh kinh hoàng c a cô. Nh n g c ch ân c n và quan tâm dành cho cô u xu t ph ấ t lòng th n g h i và s day d t sao? Nh n g th ầ ch u n g s chán ghét còn h n là ón nh n s th n g h i. B i t ầu, anh c m ấ l nh nh t đ n g đ n g nh tr c kia, r i n m t ngày cô c n g th o i th a o th c m ỏn m i v tình yêu không l i th o ấ t. Còn b ấ y g i , cô ho ần to ần y u u i tr c m t n g i ầ n ông d u d ầ n g và s ầ u l n g n th . N u anh c t i p t c nh v y, cô s s ầ n g ầ vào vòng tay y m t, s không th r i xa anh m t.

Tình yêu này t n t i ch g ầ y th n g tích cho cô, có úng không? Gi t m ầ u c a cô - m i liên k t duy nh t v i anh c n g ã b s ph n c p o t. Th c ra, ch n g có nh m nh nào cho anh và cô c , r b nó là i u nên làm t r t l ầ u r i.

- Tu , i th o i. - H i n g kh g i c.

Tu Anh g t u, r i l n g l n g i t i p.

i b ề n c nh Tu Anh n ầ y g i , anh ho ần to ần có th nh n th y tâm h n c a cô ầ n g phi ầ u d u đ i ch ầ n đ c kia. Anh c n g nh n ra ó chính là n i V Uy tìm ra Tu Anh và Lila ngày hôm y. Th nh n g ã x y ra chuy n g i mà g n g m t cô y y ho ầi ni m nh v y?

T sau ngày gi ồ n g b ầ o y, cô c ầ n g ngày c ầ n g th ầ m tr m và ít nói, H i n g ch n g có cách nào t i n th ề m b c n a vào trái tim c a cô. Ch c ồ n b i t đ m ch ầ n t i ch , ki ề n tr i ch i. Anh tin có m t ngày Tu Anh s h i u t m lòng c a anh và ón nh n nó. V i v y, anh m i a cô n ầ y, b i t ầu s i d ầ y g n b ó g i a anh và cô s b t u t ch n này.

i c m t o n khá xa thì s n g mù d n xu t h i n mang theo h i th sel nh c a n ầ i r n g, ph ầ t ch c c khu r n g n h i n trong l p s n g kh ồ i m o. Nh n g h i s n g c ồ n lo ầ n g nên không kh ồ quan sát.

- Có l s p n n i r i.

H i n g háo h c l ề n t i n g r i quay sang nhìn Tu Anh ầ n g m i m ề quan sát. D ầ n g v th o ầ n g tho n g nét u ho ầi r i v n g v ầ i khi n anh b t ch t m u n n m l y b ầ n tay c a cô. Có c m gi ầ c n u không g i l y, cô s t ầ n b i n theo m ầ n s n g này b t c l ầ c này.

Th nh n g ngo ầi mong m u n, Tu Anh không h hay b i t t i ý n g h này c a H i n g. Cô b n g b c i th t nhanh v ph ầ i tr c ầ n g ch n g h n g l i ph ầ i sau, r i t ầu m t l p s n g mù d ầ y c k ồ n che khu t m i t m nhìn. H i n g h t ho n g u i theo d ầ n g l n g c a cô g ầ i ầ n g đ n b i n m t trong s n g kh ồ i, nh n g v ồ í ch. Trong m t tích t c, tr c m t anh ch c ồ n m t m ầ u tr n g h o.

Tu Anh nhìn thấy một cái gì đó thoáng trong màn sương, có một sự cảm nhận vô hình thôi thúc cô đứng lên. Cô bước vội lên những cái bóng đèn to lớn nhìn xa xăm, ngày một gần. Và khi nhìn thấy, thì nhìn ra trước mắt khi cô không kịp nghĩ và bắt chước ngáp.

Thiên nhiên sẽ chấp nhận bao nhiêu điều. Nếu không chấp nhận thì khó có thể tin được chúng ta sống trên thế này.

Một cánh rừng nghìn cây tràn ngập ánh sáng và hương vị của cây rừng thấp và cao vút nhìn xa. Tu Anh ngắm nhìn những cây cối cao hơn mình một mét để cảm thấy mình khiêm tốn hơn. Thân gỗ to lớn và chắc chắn đứng vững hiên ngang giữa rừng, vì những cành cây chằng chịt ôm không xuể, đáng sợ và uy nghiêm như vị chúa tể. Những nhánh cây khe khẽ uốn lượn và rung động trên khung trời cao vút, những tán lá xanh đi khắp nơi mình trong ánh sáng mù phấp phấp như những đốm lửa, tỏa ra ánh hào quang huyền ảo. Bước sâu vào lòng rừng có những vài nghìn năm, trở lên cảm thấy như những con kiến đang di chuyển trên mình khoắc lên bề mặt phong mềm mại. Tất cả đều yên bình không tiếng động.

Có cảm giác như tất cả linh khí của đất trời hội tụ trong cây cối này. Trong lòng Tu Anh hối hận rằng vì lẽ này mà tiên cô đã cảm nhận thấy sự vận động thiêng liêng và tuyệt vời này. Một món quà vô cùng quý giá của tạo hóa, có phải cô đã nhận được “Rừng thiêng” rồi không?

Bên cạnh Tu Anh một cây đại thụ đứng vững chắc như cây cổ thụ, cô tò mò nhìn ngắm và không kịp nghĩ đến những hàng ngàn con bướm như những cánh hoa rơi rải rác xung quanh thân cây, dạt nên một thảm áo choàng lấp lánh và huyền ảo.

Rồi một làn gió thoảng qua, chúng trở mình tung cánh bay ào ào theo cơn gió, tạo nên một dải lụa uốn lượn giữa không trung. Và tất cả những cánh rừng yên bình xưa tan tành vì sự ồn ào, bây giờ Tu Anh mới có thể chiêm ngưỡng một vẻ đẹp màu mỡ và kỳ diệu của rừng nghìn năm.

Quả thật là một cảnh thiên nhiên tuyệt vời.

Tu Anh cảm thấy như lạc vào xứ Oz thiên tiên, một mê chiêm ngấm cây và những loài hoa đẹp đến ngỡ ngàng, hít thở không khí trong lành của rừng già và lắng nghe tiếng thì thầm của đất trời. Âm thanh vang vọng như tiếng suối róc rách chảy bên tai, cô phẫn nộ tìm kiếm những âm thanh phát ra từ thanh âm, trong lòng khiếp sợ. Liệu đó là “Sự sống nguyên”?

Quả nhiên, một con suối trong vắt ánh sáng lấp lánh hòa xuýt xoa nhìn những dòng chảy. Thấp thoáng trên mặt nước, một vài bông hoa nhàn nhã xuôi theo dòng chảy. Tu Anh ngắm nhìn, những cây cối có thể nhìn thấy như những hòn đá cuội trên bóng đá, chỉ có một chút gì đó mà cô có thể trông thấy trong không khí này. Cô không tìm thấy một cây nào.

gi n v i dòng n c, c m giác thích thú khi s mát lành vây quanh làn da, truy n n tâm h n m t s t nh l ng khó t .

ý k thêm m t chút n a, Tu Anh phát hi n th y có m t vài ng xu phát sáng l p lánh bên c nh nh ng hòn á cu i. Cô nh n ra r ng ã có ng i t ng t chân n n i ây, tuy nhiên s l ng xu ít i d i n c cho th y nh ng ng i may m n nh cô ch m trên u ngón tay. Ch c h n h th nh ng ng xu này xu ng su i và mong ch m t l i nguy n c.

T nhiên Tu Anh c m th y tò mò, không bi t h c i u gì và i u c y có tr thành s th t ch ng?

Cô ch t nh t i m t l i nói: Hãy t tay vào trái tim và g i tên ng i mà ta yêu quý nh t, H nh Phúc s a ta n bên ng i y.

N u cô t tay lên trái tim và ngh n ng i cô yêu nh t, li u r ng H nh Phúc có a anh n bên cô?

Tu Anh c i bu n, cô rút t trong ví ra m t ng xu, th nó xu ng dòng su i và kh nh m ôi hàng mi. L p t c trong u cô hi n lên m t hình nh quá i quen thu c khi n con tim nh c nh i.

Kh th h t r a r i ch m rãi m m t, Tu Anh c m th y b n thân th t áng t i nghi p. Dù ã d t khoát o n tình, v y mà t n i sâu th m nh t v n nh nhung anh n th . Lý do gì mà tình yêu vô v ng này c dai d ng eo bám l y cô mãi không ch u buông?

M i miên man theo cõi lòng, Tu Anh không nh n ra r ng l p s ng mù phía tr c ang d n t n ra, l rõ hình dáng cao l n c a m t chàng trai ng bên kia b su i.

Ch ng 28

nh M nh C a Hai Ng i

Ng i ta cho r ng m i con ng i khi sinh ra u t n t i m t n a linh h n tr nên tr n v n. nh m nh chính là con ng d n d t nh ng m nh i thu c v nhau tìm th y nhau. B ng cách này hay cách khác, vào lúc này hay lúc khác, s k đi u c a s ph n b t ng p n nh món quà vô giá dành t ng nh ng ai không tìm c l i gi i áp cho riêng mình.

Trong bi n i mênh mông, ta c vô th c i tìm m t tâm h n ng i u v i nh ng n t nh c trong tâm h n ta, m t trái tim kh rung theo m i nh p p trái tim ta. Và ôi khi, nh ng l i nói tr nên th a thãi, l ng yên và ch c n m t ánh m t c ng ch m t i trái tim.

Nh ng ám s ng tr ng nh d i tình v n qu n quanh thân hình m nh mai c a Tu Anh, b ng b nh m o g i s huy n ho c n khó t . M t vài tia n ng

hiu h t xuyên k lá r i xu ng n i cô ng, chúng làm c th m nh mai c bao b c b i m t v ng sáng lung linh, d u nh .

Khung c nh hi n t i quá o m ng khi n nh ng gì hi n ra tr c m t V Uyd ng nh tr nên không th c. Anh không rõ b n thân ang t nh hay mê, nh t th i c ng quên m t t i sao mình n c n i ây, b i lúc này trong u anh ch có dáng d p c a bóng h ng th p thoáng ng xa kia.

Hình nh ng i con gái ng bên b su i kh c sâu vào tròng m t màu h phách c a V Uy, truy n t i trái tim anh m t dòng c m xúc mãnh li t. D ng nh anh nghe th y ti ng chuông ngân lên ánh vào lòng nh s chúc m ng c a nh m nh, r ng anh ã có câu tr l i ích th c.

Ph i, anh ã tìm th y m t n a c a i mình.

H nh phúc mà V Uy c i tìm ki m ch ng âu xa xôi, cô y ng ngay kia, ch cách anh m t dòng su i.

Cô ang nh m m t nên không bi t n s hi n di n c a anh, nét m mà ngày c a Tu Anh làm anh c m th y x n xang. Và r i, khi hàng mi y kh lay ng và ôi m t y hé m , lòng anh r n ràng.

áp l i s mong ch c a V Uy, Tu Anh cu i cùng c ng trông th y dáng d p c a anh th p thoáng trong màn s ng tr ng xóa. Khi hai ánh m t vô tình ch m nhau, anh c m nh n c s ng ngàng n không t ng c a cô. Trái tim anh ch a bao gi lo n l c h n th , th m chí có th nghe th y rõ nh p p m nh m c a nó nh mu n ào t u kh i c th ch y n bên ng i con gái kia.

L p s ng mù t n d n, không khí xoay v n xung quanh hai c th ang chìm m trong tâm h n c a nhau.

Tâm trí V Uy lúc này b ng ch c b tiêu tán theo nh ng thanh âm v ng v , anh không hi u mình ang r i vào c nh gì i gì. Có i u, rõ ràng anh c m nh n c trái tim c a anh và ng i con gái y ang cùng chung m t nh p p. Hai tâm h n ng i u dung hòa, ví nh hai m nh v b th t l c nay tìm th y n a kia, tái sinh t trong v n v .

Anh nghe rõ m n m t ti ng lòng c a mình, và không kh i s ng s khi c mnh n c r ng ó c ng là l i phát ra t m t m nh tâm h n khác, c ti ng th n th c t trái tim c a cô n a. Nó r t nh bé, r t mong manh và ch ng ch t nh ng v t th ng l n nh , c và m i. Nó khi n lòng anh nh c nhói vô h n.

Chuy n này có th x y ra ch ng ?

Ch a bao gi V Uy tr i nghi m th c m giác mộng lung k o n v y. V n v t xung quanh b ng hóa thành h vô, v t i sao d i, ngo i tr ng i con gái ang ng xa kia. Trong kho nh kh c, anh ch tâm ni m m t i u duy nh t, nó c thôi thúc anh không ng ng ngh .

Tu Anh nh hóa á khi b t g p bóng dáng quen thu c v a lóe lên trong tâm th c. Ch m t giây tr c thôi, anh còn là suy ngh xa v i v i. V y mà bây gi , ý ngh y ã b c ra ngoài tr thành hình nh vô cùng chân th c, không cho cô k p ng ngàng. G ng m t y, dáng ng i y t a ra th ánh sáng chan hòa, nh h i nóng m t tr i xua tan màn s ng l nh l o. Nó làm tan ch y kh i b ng l nh bu t óng trong trái tim cô b y lâu nay.

Th nh ng, khi l p v y n t v , v t y u t bên trong l i m t i t m lách n b o v . Bu t càng thêm bu t, au càng thêm au. Thi u nó, cô làm sao ch ng ch i ây ?

Ánh m t kia ang hút l y cô, khi n áy lòng run lên t ng c n. Cô mu n n bên anh, mu n ôm anh th t ch t thay cho n i nhung nh và t i h n ch t y bao n m. Cô mu n trách c anh, t i sao làm tim cô v nát, h ncô tan hoang.

Cô yêu anh. Yêu n không th c. n m c ch ng th ch u ng thêm l n n a n u b vô tình ném xu ng t t ng mây hy v ng. Ph i r i, trèo cao thì ngã au. Chi b ng quy t tâm t b , o n tuy t m i tình cảm l ng, nu t ng c n c m t vào trong. ng quá! Nh ng ch p nh n i thôi, r ng t c ch là o nh. N u c s ng mãi trong o t ng, thân xác l n tâm h n này còn héo mòn n bao gi ây.

Và r i, d n h t s c l c l n d ng khí thoát kh i l c h p d n t màu m t kia, Tu Anh quay l ng b ch y tr c s b t ng c a chàng trai.

T i sao? D ng nh m i vài giây tr c, anh còn c c trong ôi m t tr m bu n kia m t n i ni m thâm sâu tr u n ng ch dành riêng cho anh. V y mà gi ây ã v i v i tr n tránh. Nét m t anh sa s m l i, l p t c s i b c t i n i nh ng hòn á nh p nhô trên m t n c cách ó không xa n i hai bên b s u i u i theo cô.

Theo tình, tình ch y. Tr n tình, tình theo. Trò ch i u i b t ch ng bi t n khi nào ch m d t.

Cu c i V Uy ch a bao gi “ u i hình b t bóng” m t cô gái, l i là ng i ã dùng thái l nh nh t t ch i anh th ng th ng. Anh c ng không hi u b n thân t i sao l i c ch p n m c này. Nh ng trái tim c thôi thúc hai chân cu ng quýt h i h ch y theo cô, ép ôi m t dán ch t vào dáng ng i con gái mong manh l n trong s ng khói ng xa kia.

Cu i cùng, anh c ng b t c cánh tay cô và kéo gi t tr l i, m t i m t.

- Buông tôi ra !

Cô không ng anh s u i theo, trong lòng th t h n mang, ho ng lo n né tránh c p m t ang xoáy sâu vào mình, s r ng khi nhìn vào nó c ly g n th này, b n thân s ti p t c b lung l c.

- T i sao em b ch y? - V Uy nhìn cô ang c g ng thoát kh i vòng tay mình mà không kh i chua xót. Cô chán ghét anh n th sao?

- Anh làm n, buông tôi ra! - Cô nhú mày, kh s nói, c th co rúm l i.

Màu m t h phách tuy t p nhu m m t s c hoàng hôn bu n bã, anh l ng imnhìn g ng m t m v u s u, ôi rềm mi c p xu ng run run nh b vai g y trong tay anh. Cô ang s hã anh ?

- Nhìn anh i.

M t c m giác s ng s lan t a kh p c th , con tim cô co th t l i t ng h i. L i anh v a th t ra còn d u dàng h n r t nhi u trong nh ng c n m .

- Xin em, nhìn anh i.

L n này không khó nghe ra s kh n c u trong câu nói c a anh. Tu Anh hoàn toàn b ch t gi ng êm ái xen chút day đ t, thi t tha y ánh g c. áy lòng ph ng l ng u t i nh m t n c êm ông b t u l n t n g n sóng. Cu i cùng v n là, ch ng có cách nào thoát kh i s c đ ho c c ang i àn ông này.

Cô ng p ng ng ng c m t lên, l p t c b nh m chìm trong màu nâu s c vàng trong su t y. ôi m t anh sao bu n n th . Cô ch a t ng b t g p nét m t v ng v t u hoài này tr c ây. Nó nh nhàng len l i vào tim cô, g m nh m t ng chút m t. L n u tiên, cô c m giác r ng anh ang ch ng c i b l p v l nh lòng n kh c nghi t, cô có th d dàng th y t t c c m xúc n i sâu th m nh t trong anh. H n cô b l c l i m t r i, c th th n lang thang trong ôi m t kia, không cách nào r i ra.

Tu Anh c m t h n nhìn anh, dáng v c a cô bây gi h t s c m ho c. M c dù khung c nh xung quanh hai ng i nh côi thiên thu, th nh ng ch ng th nào sánh b ng ng i con gái trong vòng tay anh. V Uy ng nh mình ang ôm tr n m t gi c m ng êm hê tuy t p.

Anh b i h i nâng tay ch m vào g ng m t cô, ngón tay kh mi t nh trên làn da cô r t d u dàng, c ch h t m c tr n g. Anh nhìn cô ch m chú nh th mu n kh c t ng chi ti t trên g ng m t ng i con gái vào t n tâm kh m.

-Tu Anh, anh r t...

úng lúc ó, ti ng Th c Quyên g i tên anh vang lên trong không gian t nh l ng khi n c hai ng i gi t mình, ánh b t m i c m xúc v a dâng lên, theo ph n x mà nhìn v h ng phát ra ti ng g i.

V Uy b i r i nhìn Tu Anh, và ho ng h n khi nh n ra v l nh b ng hi n h u tr l i qua nét m t l n ôi con ng i xinh p mà u ám. Cô gi ngm nh ra kh i anh và xoay ng i b c i th t nhanh.

Dù bi t n u Th c Quyên b t g p tình c nh này s vi c s càng thêm r i ren, y v y anh ch ng th t ch c mà níu gi l y bàn tay cô. Bàn tay nh nh n, m m m i nh ng b ng á truy n n lòng anh m t n i tê bu t. Cô ch ng bu n quay l i nhìn anh, ch h h ng nói.

- ng quên giao c gi a chúng ta.

Phiri, khi xa anh đã sống thái và nói này vì cô, vì vyanh có cách gì mong chờ nhivng. Thnhng lòng anh li khckhoi khonngôi b i ánh m t m u i nhìn mình khi này, bi u hi n ó làm anh ng r ng cô th t s c ng có tình c m v i anh, m t c m xúc không h n thu n.

“Gi a chúng ta không t n t i th g i là tình yêu.”

Li nói l nh nh t c a vào lòng anh ngày nào ch t quay v qu y nhi u dòng c m xúc. Li u có ph i do quá nh nhung mong ch mà sinh o t ng? Lòng anh ch t se l nh, r i m t l n n a, anh b t l c buông tay. M t l n n a, anh ch có th ng chôn chân t i ch au kh dũi theo bóng l ng ng i con gái l n trong s ng khói, khu t xa kh i t m m t và bi n m t.

Th c Quyên h t h i ch y n ch anh, g ng m t cô tái i vì lo l ng. Cô không ngh ây s ng mù dày c n v y, ch p m t mà V Uy ã bi n m t làm cô m t phen s hãi.

- Anh ây r i! Em c s s không tìm th y anh. - Cô ôm ch m l y anh ngay khi n n i, th h t ra nh trút b c gánh n ng.

Ng c lên th y g ng m t th t th n c a anh ang m m nhìn v m th ng xa x m, cô b t giác nhìn theo, nh ng ch ng có gì ngoài không gian sâu hun hút c a r ng cây cùng màn s ng ang b t u kéo n.

- Uy, anh nhìn gì v y? - Cô b n kho n h i.

Lòng anh bây gi tràn ng p c m giác h t h ng, th t v ng. Tìm ki m d u hi u gì trong màn s ng mù vô v ng ó n a? Anh c i gi u b n thân, ch ng ng có ngày l i vì m t ng i con gái mà tr thành gã l y tình n v y. Th t ng ng n.

- Chúng ta v thôi ! - Anh th n th nói v i Th c Quyên, ôi m t nay ã ph m t màu m m.

Cùng lúc y, s ng mù che gi u thân hình ng i con gái ang ôm mình run r y n p ng sau cây c th . Khi ôi nam n ã i khu t, Tu Anh b t l c t a vào thân cây mà m t m i s p xu ng.

Hai ng i h tìm n ây ch c h n c u mong h nh phúc ôi l a, cô r t cu c c ng ch là ng i th ba mà thôi.

N c m t au th ng ã c kìm nén l i vô th c ua nhau r i xu ng, tình là gì mà có th giày vò tâm h n l n th xác con ng i ta thành nhàu nát n v y? T i sao c m i l n d t lòng t b , ch tình l i ngày m t c m thêm sâu? Sâu n d t mãi, d t mãi nh ng cu i cùng v n là chính b n thân b t n th ng.

Cô g ng g ng ng d y và l ng th ng b c nh ng b c chân vô h n. Cho n khi ti ng H i ng t nhiên vang lên bên tai.

- Tu , c u không sao ch ?

a ánh m t u s u nhìn v m t g n nh tái i vì ho ng h t c a H i ng, Tu Anh ch t s c t nh. Cô áy náy nói.

- Mình không sao.

- Cứ làm mình lo muộn chút, mình giận mấy lần cũng có phải không.

Hình như thêu phào nhỡ. Lúc đang cu ng cu ng tìm Tuấn Anh thì may sao bắt gặp cô Lily. Có Lily, cô trông như người mới, thậm chí còn không biết nói tiếng Anh.

- Xin lỗi, có lẽ do mình hơi mệt. Chúng ta về thôi, hôm nay nghỉ nhé.

Tuấn Anh vội né tránh ánh mắt dò hỏi của Lily, cô vội chạy nhanh về phía trước. Buổi tối sau lưng như cảm xúc lộn xộn hoài niệm chôn vùi trong lòng.

Nhìn chị mãi dâng lên.

Tình yêu chân thành gì như chỉ có lá rừng.

Vì sao con người phải phân ly?

Tim đã nát mà lòng còn gợn sóng.

Còn thấy sao đã trải qua đau thương.

Bắt cứ nhìn cảm thấy.

Hãy để gió thu mang đi nỗi nhớ.

Mang đi nỗi nhớ gì để lại em.

Âm thầm chờ đợi anh.

Tin tức thật đáng chán.